

Szachy a Piękno

Marek Pantuła

Rzeczy piękne są trudne
Platon

Szachy, to nieustanna podróż w głąb ludzkiej wyobraźni, podczas której, poznaje się nieznaną lądą ludzkiego myślenia, myślenia racjonalnego jak i intuicyjnego.

Jako, że wyobraźnia zawiera w swoim rdzeniu słowo obraz, a wyobrażać sobie to odtwarzać w wyobraźni pewien obraz, tak więc szachy, to pole działania do odtworzenia i tworzenia rzeczy urzeczywistnionych i nie urzeczywistnionych.

Piękno zaś w grze królewskiej rodzi się wraz z wstrząsem intelektualnym, czyli urzeczywistnieniem możliwe niemożliwego, transcendując czystą logikę myślenia.

Nierzadko w historii tej szlachetnej gry zdarzało się, że sytuacja na szachownicy była bez wyjścia, a jednak mistrz łamiąc zasady logiki, ukazywał wygraną czyli możliwe niemożliwego ukazując zaskakujące emocje i zarażając pięknem swojego myślenia.

Emanuel Laskers mawiał;

„Gdzie nie ma błędu, tam nie ma nagrody za piękność”.

Dlaczego tak rzadko dostrzega się piękno w grze królewskiej?

Dlaczego tak rzadko gra królewska odczytywana jest jako sztuka?

W dobie dzisiejszych wielkich konkursów, szalonego, sportowego biegu ku zdobyciu nagrody i sławy, gubi się prawdziwą ekspresję bytu, wrażliwość na piękno, jako podstawowy czynnik rozwoju naszej osobowości.

Przecież akt twórczy na szachownicy stwarza artysta, działając w natchnieniu, dzięki potędze wyobraźni, kreując tym samym swoją nową rzeczywistość w tej i tylko tej chwili.

Tak więc piękno urzeczywistnione w grze królewskiej stanowi nieodłączny element wartości estetycznej kształtującej wrażliwość subtelnej strony osobowości każdego, a szczególności młodego człowieka.

W nawiązaniu do dzieci i młodzieży tu obecnej, chwała im za to, że dokonali wyboru kształtowania swojego charakteru, w tym myślenia twórczego, logiczno - wyobraźniowego na płaszczyźnie intuicyjno – emocjonalnej.

A fascynując się sztuką szachową - już pokonali negatywne skutki współczesnej cywilizacji, szczególnie myślenie obrazkowe, które zajęło miejsce abstrakcyjnego myślenia.